

בש"פ 650/21 - תאופיק עליאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 650/21

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

העורר: תאופיק עליאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
21.1.2021 (כב' השופט א' רון) ב-מ"ת
18162-12-20

תאריך הישיבה: י"ט בשבט התשפ"א (01.02.21)

בשם העורר: עו"ד רמי עותמאן

בשם המשיבה: עו"ד נעימה חנאווי-כראם
מתורגמן לשפה הערבית: מר חיים שגב

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 21.1.2021 (מ"ת 18162-12-20, השופט א' רון). מדובר בהחלטה בבקשה לעיון חוזר בהחלטה קודמת של בית המשפט המחוזי, מיום 14.12.2020, שבה הורה על שחרור העורר לחלופה של מעצר בית מלא, במגבלות ובערבויות. ואפרט.

2. לעורר יחד עם שניים אחרים יוחסו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה שגרמה לחבלה ממשית בנסיבות מחמירות. מדובר באירוע מיום 20.11.2020 שהתרחש על רקע סכסוך בין משפחות. בד בבד עם הגשת כתב

האישום הוגשה בקשה למעצרו של שלושת הנאשמים לפיו ובהם העורר, עד לתום ההליכים נגדם. למען הסדר יצוין שהעורר הוא הנאשם מספר 3 וכי לנאשם 1 יוחס אישום נוסף.

בהחלטה מיום 14.12.2020, בית המשפט לקח בחשבון מצד אחד את נסיבותיו הקשות של האירוע המיוחס בין היתר לעורר; ומצד שני, עשה כן תוך שימת דגש על כך שהאירוע החל להתפתח ביוזמת בני המשפחה האחרת לכאורה, ועל חלקו "המתון יותר" של העורר באירוע בראיית בית המשפט - ובהינתן האמור, החליט על שחרורו של העורר לחלופת מעצר בית מלא אף בטרם הוגש תסקיר בעניינו.

לא חלף זמן רב והעורר הגיש בקשה לעיון חוזר באותה החלטה ובה ביקש לאפשר לו להשתתף מידי יום בתפילות במסגד הסמוך לביתו, שבו הוא משמש כאימאם, וזאת בליווי אחד המפקחים. בית המשפט המחוזי סבר כי לא היה מקום להגשת הבקשה לעיון חוזר בחלוף זמן קצר כל כך מעת שניתנה ההחלטה בעניין שחרורו של העורר לחלופת מעצר בית; ואף על פי כן ולפנים משורת הדין קבע שיתאפשר לעורר לצאת לתפילה מידי יום שישי במסגד. על כך כאמור נסב הערר, כאשר העורר מבקש לאפשר לו לצאת מידי יום, חמש פעמים ביום, להתפלל במסגד.

3. לאחר עיון בכתובים ושמיעת טיעוני באי כוח הצדדים, דין הערר להידחות. כך כבר משום שבקשה לעיון חוזר ניתן להגיש רק מקום ש"נתגלו עובדות חדשות, השתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" (סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996). אף אחד מתנאים אלה איננו מתקיים בעניינו, גם בא כוח העורר לא טען אחרת, ודי בכך כדי לדחות את הערר.

מעבר לאמור יצוין כי בין המועד שבו התקבלה ההחלטה ביום 14.12.2020 בדבר שחרור העורר למעצר בית מלא, ובין מועד ההחלטה מיום 21.1.2021 שהיא נושא הערר, ניתן תסקיר שירות מבחן בעניינו של העורר ביום 4.1.2021. בתסקיר שירות המבחן נקבע: "לסיכום, לאור הערכת הסיכון אשר הערכנו כבינונית עד גבוהה בעניינו להישנות עבירות דומות, בפרט לאור היעדר הסכם סולחה והיעדר רגיעה בין הצדדים, כמו גם התרשמותנו מעמדת המתלונן בתיק זה המביע חשש ממשי בשל הקרבה הגיאוגרפית בין המשפחות, לא נבוא בהמלצה לשינוי תנאי מעצר הבית של תאופיק (העורר-ע"ב) בשלב זה. נציין כי בשל מעמדו ותפקידו, יציאתו לעבודה במסגד ואף חלונות אוורור, על רקע סכסוך פעיל, עלולה להוות גורם מגביר סיכון בשלב זה". גם מטעם זה אין מקום לשנות מההחלטה בעת הזאת.

התוצאה היא שהערר נדחה.

ניתנה היום, י"ט שבט ה'תשפ"א (1.2.2021).

ש ו פ ט ת